

TIEN JAAR "HET GEVOLG"

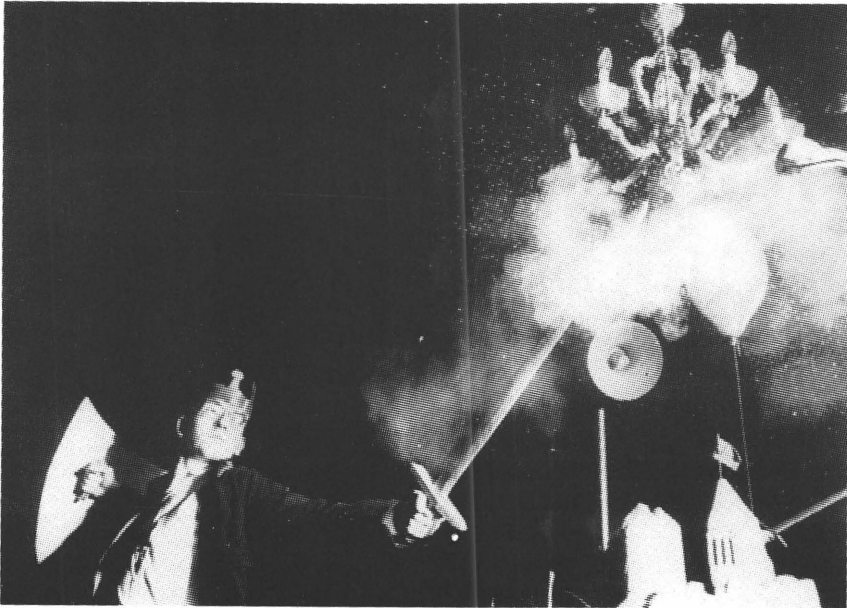
Einde 1983 werd in de schoot van het cultureel centrum De Warande in Turnhout "Het Gevolg" opgericht, dat zich binnen de kortste keren heeft opgewerkt tot een van de meest vooraanstaande jeugdtheaters in Vlaanderen. Ter gelegenheid van de tiende verjaardag van dit gezelschap werd Bea Migom aangezocht een en ander te boek te stellen, een opdracht die ze erg gewetensvol heeft aangepakt. (...) * *De kunst van het entertainen en het entertainen van de kunst* is een meeslepend essay geworden, het beeld van een zoektocht ook, die nog steeds doorgaat en dat hopelijk nog lang zal blijven doen. Een erg voorzichtige toelichting bij een vraag naar de toekomst, en dat is waar het bij de wel erg cryptische titel om gaat.

Het verhaal van tien jaar "Het Gevolg" is voor een groot deel dat van Ignace Cornelissen, artistiek leider, auteur en regisseur, die vanaf het midden van de jaren tachtig, toen het Vlaamse jeugdtheater nog in zijn kinderschoenen stond, baanbrekend werk heeft verricht. "Theatermaken is voor mij geen vak, maar een levenshouding" (p.46) zegt Cornelissen en wie naar zijn visie op het theater peilt, staat niet veraf van de beginselverklaring van "Het Gevolg". Prioritair is het streven de produkties zo toegankelijk mogelijk te maken: pas als de juiste vragen worden gesteld is het jonge publiek - in hoofdzaak kinderen van acht tot twaalf - verplicht een standpunt in te nemen, waardoor hun weerbaarheid wordt vergroot.

Memorabel aan de eerste -onderzoeks-fase van het gezelschap is de productie van *De Vogels*, naar Aristophanes, vooral omdat we hier die elementen aantreffen, die in de latere ontwikkeling zo belangrijk zullen zijn, namelijk het insceneren op een sobere, duidelijke manier van een geactualiseerde klassieke tekst. In een volgende fase -de animatiefase- werd via kleinschalige produkties vooral aan spreiding gewerkt. Pas in de derde, 'kunstzinnige' fase (p.32) kwam, met enkele bekroningen, waaronder de Signaalprijs 1991, de echte, ook internationale doorbraak. Belangrijk hier zijn vooral de stukken van Cornelissen zelf over 'het moeilijk opvoedbare kind' (o.a. *Winterslag*) en zijn drie koningsdrama's (o.a. *Hendrik de Vijfde*, naar Shakespeare).

Van de vierentwintig produkties die het gezelschap in de afgelopen tien jaar heeft gebracht treffen we, behalve talrijke zwart-wit foto's, in bijlage ook nog een chronologisch overzicht aan.

Opmerkelijk is dat "Het Gevolg" zich al van bij de aanvang als een klein, maar weliswaar duidelijk professioneel gezelschap heeft gepresenteerd en dit vooral onder impuls van zakelijk leider Dirk Vanhoute. Wat opvalt is de sterke structurele

"Hendrik de Vijfde". Tekst en regie: Ignace Cornelissen (1992).

onderbouw wat administratie en techniek betreft; boekingen en publiciteit worden zelfs aan gespecialiseerde bureaus overgelaten. Aan de medewerkers, wie de vrijheid wordt geboden ook elders aan de slag te gaan, worden de hoogste kwaliteitseisen gesteld, terwijl ook aan tijdelijk in dienst genomen jongeren (o.a. Arlette Van Overvelt met *Fietsen*) de kans wordt geboden een volwaardige productie op te zetten.

De huisstijl die "Het Gevolg" kenmerkt, kunnen we wellicht het best omschrijven als het streven een maximaal effect te bereiken met een minimum aan middelen. Het belang van een sterke tekst wordt niet onderschat. Decor, dans, mime en muziek (van Piet Slangen) dragen evenzeer bij tot het totale effect. Essentieel is het ensemblespel: 'transparant acteren' (p.42) noemt Cornelissen die speelstijl waarbij de scheiding tussen personage en acteur zo dun wordt, dat het publiek doorheen het personage ook de acteur te zien krijgt. Is de maatschappelijke relevantie nooit ver weg, humor zorgt steeds voor een relativerende noot.

De veelvuldige contacten die Bea Migom had met mensen van "Het Gevolg" hebben ervoor gezorgd dat we heel wat informatie krijgen van binnenuit. Een punt

van kritiek is misschien dat als gevolg hiervan de auteur zich wel erg weinig kritisch tegen haar onderwerp opstelt. Dit neemt echter niet weg dat dit boek een levendig brokje theatergeschiedenis is, waarin we een haarscherp beeld krijgen van de uitdagingen waarmee een gezelschap dat bij elke productie de grenzen wil verleggen, wordt geconfronteerd.

Annick POPPE

Bea MIGOM, (...) * *De kunst van het entertainen en het entertainen van de kunst*, Turnhout, Het Gevolg, 1994, 64 p. - te verkrijgen bij het gezelschap: Steenweg op Oosthoven 168/1, 2300 Turnhout.